

**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v.* [optaget af Anders Andersen].

(Lovforslag nr. 30. Fremsat 28/1 75 af finansminister Anders Andersen. Taget tilbage 21/2 75 af minister for skatter og afgifter Svend Jakobsen. Optaget 21/2 75 af Anders Andersen).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):**

Venstres forslag, som vi her har til behandling, går jo ud på at give de erhvervsvirksomheder, der beskattes efter selskabs-skatteloven, ret til at få skatter, der er betalt i 1973 og 1974, tilbagebealt i tilfælde, hvor virksomheden har givet underskud i indkomståret 1974.

Det vil altså sige, at de aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, som har haft et skattemæssigt overskud i 1972 og 1973, men som af den ene eller den anden grund har underskud i 1974, kan få en konstant tilbagebetaling af skatter, der er betalt i 1973 og 1974. Efter forslaget skal denne tilbagebetaling finde sted i efteråret 1975.

Efter min opfattelse vil denne støtteforanstaltning til aktieselskaber, som har haft underskud i 1974, i et betydeligt antal tilfælde ikke opfylde det formål, som angives i bemærkningerne, nemlig at medvirke til at bekæmpe arbejdsløsheden.

Tilbagebetalingen vil jo også komme et selskab, hvis virksomhed allerede er indstillet, til gode. Her bliver det antagelig først og fremmest kreditorerne, der får glæde af beløbet, og det vil jo også tilgå selskaber, hvis virksomhed er uden praktisk betydning for antallet af arbejdspladser.

På den anden side er den foreslåede støtteforanstaltning for snæver. Den kan kun

hjælpe de virksomheder, der drives som aktieselskaber eller andelselskaber. Det er forståeligt nok, at forslagsstillerne har ment, at en regel om skattemæssig tilbageførsel af underskud ikke skal omfatte de personligt ejede virksomheder. For disses vedkommende er der ikke nødvendigvis nogen direkte sammenhæng mellem virksomhedens driftsresultat og størrelsen af ejerens skattepligtige indkomst. Men resultatet af denne erkendelse bliver altså, at der ikke med denne tilbagebetalingsregel kan ydes støtte til den betydelige del af erhvervslivet, som drives af personligt ejede virksomheder.

Sammenfattende kan jeg sige, at regeringen naturligvis er indstillet på at gennemføre foranstaltninger, der kan medvirke til at bekæmpe arbejdsløsheden, men vi finder ikke, at de her foreslåede regler er nogen hensigtsmæssig foranstaltning.

Jeg kan tilføje, at selv om forslagsstillerne har bestræbt sig for at opstille et ukompliceret system for beregningen og tilbagebetalingen, vil reglerne dog medføre et ikke ubetydeligt merarbejde ved selskabsligningen. Der vil ofte blive tale om at foretage to forskellige opgørelser af 1974-underskuddet i samme selskab, og der skal holdes rede på forskellen mellem det almindelige underskud og det særlige underskud, som kan danne grundlag for en tilbagebetaling, idet forskelsbeløbet efter forslaget kan overføres til fradrag i 1976, eventuelt 1977.

Regeringen finder altså ikke, at det provenutab på 200-300 mill. kr., der her kan være tale om, er hensigtsmæssigt anvendt med det sigte, som forslagsstillerne angiver, nemlig at bekæmpe arbejdsløsheden. Det er regeringens opfattelse, at disse penge væsentlig bedre og mere effektivt kan anvendes på anden vis.

**Camre (S):**

Det er ikke mange bemærkninger, jeg skal føje til de synspunkter, som ministeren for skatter og afgifter har fremsat her; jeg skal kun sige, at det jo er et forslag, der har til formål at hjælpe de virksomheder, som har vanskeligheder, under de nuværende forhold. Og der er tale om en ganske betydelig hjælp, idet forslaget jo som før nævnt i 1975 skønnes at ville medføre et tab for det offentlige af størrelsesordenen 200-300 mill. kr.

Jeg mener, man hertil må sige, at virk-

[Camre.]

somhedernes behov for en likviditetsforbedring ikke nødvendigvis står i forhold til, om de pågældende virksomheder har haft et skattemæssigt underskud i 1974. Et underskud kan jo meget vel være opstået på grund af et firmas anvendelse af forskellige skattemæssige regler, men siger ikke noget om, hvorvidt virksomheden har likviditetsvanskeligheder, eller om virksomhedens soliditet er anfægtet.

En politik, som er nødvendig for at støtte virksomheder, som under den nuværende krise er i akutte vanskeligheder, må indrettes væsentlig mere omhyggeligt — jeg havde nær sagt selektivt — og ikke som en automatisk virkende skattetilbagebetaling. Hertil kommer, at ordningen kun tager sigte på aktieselskaber og andelsselskaber, men ikke på de ganske mange enkeltmandsforetagender m. v., som jo i og for sig kan være ude i nøjagtigt de samme problemer.

Derfor kan vi ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

**Glistrup (FP):**

Den økonomiske politik, som dette tings flertal førte i 1974, var katastrofalt dårlig. Det gjaldt første halvår, hvor den var præget af det ulykkelige februarforlig, som venstre med vasalpartier indgik med socialdemokratiet, og det gjaldt i endnu højere grad andet halvår, hvor det partitaktiske spil mellem venstre og socialdemokratiet førte til, at man intet foretog sig for at bekæmpe den ødelæggelseskonjunktur, der gik ind over landet.

Med et så kraftigt omslag på grund af en uforstandig politik fra folketingets side er der ikke noget mærkeligt i, at masser af virksomheder her i landet, der har tilrettelagt deres forhold efter, at de i kraft af den styrke og sundhed, der nu engang ligger i erhvervslivet, skulle kunne fortsætte med at tjene gode penge, hvis man ikke ligefrem gjorde så meget for at ødelægge det, som dette folketing gjorde i 1974. Derfor er der indtruffet den situation overalt, hvor virksomheder har haft positive indkomster regnskabsmæssigt opgjort i de foregående år, 1972 og 1973 — måske også 1974, hvor det afgørende har været de dispositioner, man har truffet i tidligere tid — at nu svinger

det over til at være noget underskudsgivende.

Det er i denne situation en simpel retfærdighedshandling for dette folketing at gennemføre en regel om, at det underskud, der er opstået i disse år, kan modregnes i det overskud, som er blevet beregnet i tidligere år. Et sundt og i enhver henseende positivt forslag herom blev fremsat af det radikale venstre som forslag nr. 108 af 28. november 1974. Fem dage efter fulgte den daværende finansminister efter som det tynde øl og kom med et forslag om, at man skulle gøre det meget mere indviklet og meget mere uhensigtsmæssigt, end det radikale venstre havde foreslået det, nemlig således at det kun skulle omfatte aktieselskaber og andelsselskaber — det er måske nok så interessant — samt andre foretagender, der omfattes af selskabsskatteloven.

Det er så det forslag af 3. december 1974, som nu er genfremsat, og som vi her behandler. Det er beklageligt, at det radikale venstre i denne omgang har været så langsom i aftrækket, at man endnu ikke har fået fremsat sit tilsvarende forslag. Jeg har spurgt til det mange gange, for hvis det ikke kom, ville vi have fremsat et tilsvarende forslag, men nu har jeg netop fået at vide, at det radikale venstre kommer med sit forslag igen og fremsætter det her på mandag. Så vil jeg håbe, at det meget hurtigt kan komme på folketingets dagsorden og blive behandlet i udvalg sammen med venstres forslag, for sker det, vil vi så afgjort arbejde for at fremme de synspunkter, som finder udtryk i de radikales forslag, fremfor venstres.

Men under alle omstændigheder er venstres forslag da bedre end gældende ret; men venstres forslag har altså den ulempe, som allerede skatteministeren og hr. Camre har påpeget, at det gør en ganske urimelig forskel derved, at man på den ene side begynder aktieselskaber og andelsselskaber m. v. og på den anden side generer i konkurrencen de foretagender, der drives som enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber, kommanditselskaber, eller hvad det nu kan være. Derfor er venstres forslag ikke noget godt forslag, selv om det altså er et skridt i den rigtige retning.

Jeg håber, de radikales ordfører vil kunne

**[Glistrup.]**

bekræfte det, som jeg altså har hørt underhånden, at nu kommer forslag nr. 108 igen, og så kan vi forhåbentlig udføre arbejdet på det grundlag.

Derimod er det grundlag, som hr. Camre antydede, med at vi skal gå over til at føre selektiv politik på dette område, aldeles afskyeligt. Det vil altså sige, at man skal indrette sig på, at de, der bedst kan indsleske sig og er mest gammeldags og konservative, får medhold, mens de friske mennesker, der kommer med nye tanker og er rebelske og oprørske, skal presses ned. Det er jo det, der reelt ligger i den virkelige verden i problemet om selektiv kreditpolitik: er du nevø af Thomas Nielsen eller nogen, han kender, ja eller nej? Det er et princip, som vi, hvor og hvornår det dukker op herinde i denne sal, vender os skarpt imod. Danmark bliver et meget fattigt land at leve i i løbet af en halv snes år eller tyve, hvis vi virkelig begynder at tænke i de baner, at man skal føre selektiv økonomisk politik. Det er en rædselsfuld tanke ude i det virkelige liv, og herinde skal vi også tage lidt hensyn til, hvordan realiteterne er uden for denne bygning.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Som nævnt af hr. Glistrup havde det radikale venstre i sin plan for indgreb mod den økonomiske lavkonjunktur et forslag om, at der skulle være mulighed for at tilbageføre et underskud; i øjeblikket er der jo kun mulighed for at fremføre et underskud til beskatning. Jeg kan berolige hr. Glistrup: det radikale venstre agter at genoptage sit forslag. Vi har været inde i overvejelser af, hvorvidt det vil være rimeligst at stille det i udvalget som et ændringsforslag til hr. Anders Andersens forslag, men det rigtigste er nok — for ikke at risikere at komme ind i det problem om man går for vidt ved at stille et ændringsforslag som det af os tilsigtede — at fremsætte det som selvstændigt forslag.

Men vi er positive over for hensigten, der ligger bag venstres forslag: at der skal være mulighed for at tilbageføre et underskud. Vi vil gerne i udvalget drøfte alle muligheder for at gennemføre det på en rimelig måde, og jeg kan gentage, at når ministeren gjorde opmærksom på, at forslaget var for snævert,

dækker han helt vor opfattelse. Jeg opfattede ministeren på den måde, at han i dette dog så en vis betryggelse: når det kun skulle omfatte selskaber, var det nemmere at styre. Men det er nu ikke vores opfattelse.

**Stetter (KF):**

Den konservative gruppe kan støtte princippet i dette lovforslag. Det fremgår af bemærkningerne, at forslaget er et led i venstres bestræbelser for at hjælpe de virksomheder, der har vanskeligheder under de nuværende forhold. Vi deler denne opfattelse og målsætning.

Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde et hjertesuk, nemlig dette: hvorfor stemte partiet venstre ikke nej til avancestoploven? Den lovgivning er direkte skadelig for næringslivet og dermed en risiko for de mere end en million mennesker, som er beskæftiget her, og som er aldeles afhængige af, at deres virksomhed kan øge fortjenesten. Vi har jo allerede konstateret de første konflikter mellem næringslivet og avancestoploven, jeg tænker på forhøjelser af erhvervslejemealene, og jeg tænker på de bebudede forhøjelser af fragttaksterne. Det er jo forhøjelser, som ikke kan indregnes.

Det havde været naturligt, om venstre havde stemt nej til avancestoploven. Dermed havde man vist det samlede danske næringsliv det hensyn, som de pågældende har krav på. En sådan handling havde ikke forhindret fremsættelsen af det foreliggende forslag, men havde gjort fremsættelsen mere forståelig.

Vi kan støtte hr. Anders Andersens forslag.

**Ømann (SF):**

Underskud i aktieselskaber kan jo opstå på forskellig måde. Det kan opstå ved, at man anvender afskrivningsreglerne overdrevent, og i så fald synes jeg ikke, der er nogen grund til at belønne med en kontant udbetaling, som forslaget går ud på. Det kan også ske gedigent ved, at selskabet har haft et dårligt år og har haft et reelt underskud, så det ikke har haft nogen anledning til at anvende og opbruge sine afskrivninger. I sådanne tilfælde er vi ikke afvisende over for, at der kan være grundlag for en erhvervsstøtte, særlig i de tilfælde, hvor virksomheden trues med lukning, og hvor

[Ømann.]

der altså følger arbejdsløshed direkte af en virksomhedslukning.

Men her er det mit standpunkt, at det er en forkert måde at bruge pengene på, det er at ødsle med dem, når man både vil give tilskud i den ene og den anden situation. Der er god grund til at overveje, om de midler, som anvendes til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger netop i disse tider, har den rette adresse og den rette effekt. Dette forslag har ikke en tilstrækkelig fastlagt adresse, og derfor kan vi ikke medvirke til dets gennemførelse.

**Arne Bjerregaard (KrF):**

Den økonomiske krise, som vore virksomheder er kommet i, mener jeg berettiger til det foreliggende forslag. Tilbageførelse af underskud i aktieselskaber er dog et bidrag til afhjælpning af den økonomiske krise, som mange af vore virksomheder er kommet i i dag. Men på den anden side må vi også sige, at det kun er et bidrag; vi føler ikke, at dette er tilstrækkeligt, så langtfra, en mere omfattende lovgivning er nødvendig for at styrke vort erhvervsliv i dag. Men selv om dette altså kun er et beskedent bidrag, skal man jo ikke sige nej til et beskedent bidrag, og jeg må da også sige, at vi gerne havde set, at vi kunne behandle det radikale forslag sammen med dette, idet det jo er mere vidtgående end dette forslag.

Men som sagt, små bidrag modtages med tak, og vi vil være positive i udvalget over for dette forslag.

**Knud Jespersen (DKP):**

Det kan ikke komme som nogen overraskelse for forslagsstillerne, at vi ikke ser med sympati på dette forslag. Vi synes, det er gennemført dårligt, og hvis man vurderer udviklingen i de sidste ti år, vil man se, at selskabsskatternes andel i forhold til personskatterne er faldet fra 11 pct. til 4 pct. Det er altså ikke nye muligheder for den ene eller den anden form for tilbageførelse over

gode år, sådan at man får et dårligt regnskabsresultat, der er beskæftigelsesfremmende. Det ville det derimod være, hvis man fik en fornuftig kontrol og fik afskaffet de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser.

Med kontrol tænker jeg på virkeligt indseende med, hvad et firma råder over, sådan at man forhindrer de manipulationer, som efterhånden er blevet en hverdagsbegivenhed. Indtil dette øjeblik er der jo ingen, der har tilbagevist påstanden om, at hvis man går ud fra tallet 100, så er ledigheden for omkring 60 pct. af dem, der er ledige i øjeblikket, fremkaldt netop af manipulationer omkring selskaberne. Går vi lidt videre, vil vi også se, at alle virksomheder arbejder efter at lave større lagerbeholdninger, det vil sige, at afsætningsproblemet er det store, ikke finansieringen af selve produktionen.

Jeg skal nøjes med disse få bemærkninger nu; der kunne være grund til at sige en hel masse om kapitalismens almene karakter i den forbindelse, men det bliver der mulighed for senere. Vi er så ubetinget imod dette forslag og vil til syvende og sidst både virke imod det og tage afstand fra det, når det kommer til endelig behandling.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Enggaard)**  
(V):

For forslagsstillerne fra venstre skal jeg takke for de udtalelser, der er kommet i anledning af lovforslaget. Dette forslag var som bekendt et led i Helhedsplanen 1975, som blev fremsat af regeringen i begyndelsen af december måned i fjor, og uanset at andre bestanddele af denne helhedsplan ikke har kunnet gennemføres, mener vi, at der i disse foranstaltninger i forhold til erhvervslivet ligger meget værdifulde ting, som det er nødvendigt at søge gennemført.

Vi finder det urimeligt, at i øvrigt sunde virksomheder, som har haft gode år og betalt de tilhørende skatter til det offentlige, på grund af en pludselig ændring i deres forhold skal væltes over ende. Det kan være

**[Enggaard.]**

tab på leverancer til andre virksomheder, det kan være samarbejdspartnere, som under disse vanskelige vilkår er falleret og derved bringer en i øvrigt god virksomhed i en alvorlig situation.

Vi vil da også gerne henvise til, at et system som det, vi har foreslået, findes i en række andre lande med godt resultat. Det anvendes i Holland, i England og i USA, og det kan vel næppe være ganske forkeret at tage et system i anvendelse, som dér føles rimeligt i forholdet mellem det offentlige og erhvervsvirksomhederne.

Vi tror ikke mindst, at brancher med stærkt skiftende konjunkturer vil kunne have et roligere forløb for virksomhederne, når det ledsages af et system som dette.

Vi er opmærksomme på, at der også fra anden side — jeg tænker her på det radikale venstre — har været fremsat beslægtede forslag, og jeg synes, det er rimeligt, at de fællesbestrebelse, der er i gang for et formål som det, dette forslag går ud på, søges samordnet ved en forhandling under et kommende udvalgsarbejde, således at vi kan opnå et resultat.

Jeg har hæftet mig ved, at af den modtagelse, som partierne har givet lovforslaget her i dag, synes det at fremgå, at der med lidt gensidig imødekommethed fra de partiers side, som i øvrigt var positive over for tanken, skulle være et flertal i folketinget for at gennemføre en lovgivning af denne art.

Når jeg derfor har takket partierne, som har været positive over for tanken og udtrykt forhandlingsvilje over for at nå et fælles resultat, vil jeg gerne udtrykke min beklagelse af, at regeringen tilsyneladende ikke helt har haft den samme forståelse for nødvendigheden af dette. Det er, som om regeringen har følt, at mere selektive foranstaltninger i højere grad var på deres plads. Tankerne om bistandsfond og lignende ting har jo været det bidrag, man fra den side i de sidste måneder har været fremme med i debatten. Jeg mener, at dette er en urigtig vej, en farlig vej at slå ind på, og at mere generelle regler i stil med det, vi her foreslår, er noget, som vi under alle forhold skal søge gennemført.

Jeg har bemærket mig, at regeringen finder, at det er en uhensigtsmæssig anvendelse af provenutabet for det offentlige, men

jeg må sige, at de alternative tanker, som regeringen måtte gøre sig om, hvordan et problem som det, denne lovgivning har til formål at løse, skulle løses, ikke umiddelbart gør, at jeg kan være enig med ministeren i regeringens syn på denne lovgivning.

Jeg er overbevist om, at udsigten til gennemførelsen af et forslag af det indhold, som her er beskrevet, eller tillempet i forhold til de opfattelser, der kan opnås et flertal for i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, vil kunne give danske virksomheder en langt tryggere tilværelse, end de har i dag, hvor stærkt skiftende konjunkturer — ikke alene ting, som er forårsaget af indenlandske forhold, men også ting, som kommer til os udefra — ofte gør hverdagen usikker og truer beskæftigelsen. Dette er i egentlig forstand et bidrag til at sikre virksomhedernes beskæftigelse og derigennem sikre nogle aktiver for dansk erhvervsliv og dansk økonomi.

#### Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Det, der får mig til at tage ordet her, er ikke mindst de sidste bemærkninger fra hr. Enggaard, som gav udtryk for — sådan hørte jeg det — at man under alle omstændigheder fik behov for sådanne mere generelle ordninger. Jeg har opfattet dette lovforslag som et forslag, der alene går på indkomståret 1974, og ikke som en generel ændring af de muligheder, der ligger for tilbageførsel af underskud.

Derudover vil jeg gerne bekræfte, at det er regeringens opfattelse, at i den økonomiske situation, vi er i, må vi være meget opmærksomme på, hvordan vi anvender midlerne til fremme af beskæftigelsen. Derfor vores holdning til dette lovforslag, som jo vil indebære, at en række virksomheder, der i dag ikke er levende virksomheder, vil modtage tilbagebetaling af skatter fra tidligere år; det er for os en betænkelig del af dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

#### Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør

[Formanden.]

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975.*

(Lovforslag nr. 118. Fremsat 6/3 75).

**Formanden:**

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 13 og 14 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v.* [optaget af Anders Andersen].

(Lovforslag nr. 27. Fremsat 28/1 75 af finansminister Anders Andersen. Taget tilbage 21/2 75 af minister for skatter og afgifter Svend Jakobsen. Optaget 21/2 75 af Anders Andersen).

*Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds* [optaget af Anders Andersen].

(Lovforslag nr. 28. Fremsat 28/1 75 af finansminister Anders Andersen. Taget tilbage 21/2 75 af minister for skatter og afgifter Svend Jakobsen. Optaget 21/2 75 af Anders Andersen).

Lovforslagene sættes til forhandling.

**Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):**

Mine bemærkninger her skal først og fremmest dreje sig om de to lovforslag, der er fremsat af venstre, afskrivningsforslaget og forslaget om ændring i investeringsfondsloven, men jeg må undervejs også gøre nogle bemærkninger om det af regeringen fremsatte lovforslag, som er til behandling sammen med de to øvrige lovforslag.

Hovedindholdet i venstres forslag om ændring af afskrivningsloven er jo, at der for anskaffelser af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der anskaffes fra og med indkomståret 1975, indføres adgang til at afskrive skattemæssigt et beløb, der er

størere end selve anskaffelsessummen, nemlig et beløb, der svarer til 120 pct. heraf.

Baggrunden for dette lovforslag fra venstre og også baggrunden for regeringens afskrivningsforslag er den vanskelige økonomiske situation og den store ledighed, vi har. Begge forslag sigter på at opnå et øget incitament til at foretage nyinvesteringer i maskiner, således at der kan opnås en bedring i den beskæftigelsesmæssige situation.

Der er dog en væsentlig forskel på de afskrivningsmæssige foranstaltninger, som venstre og regeringen her foreslår. Venstres forslag tager således ikke kun sigte på en ændring i 1975. Det er en permanent ændring af afskrivningsordningen, venstre foreslår. Vi mener imidlertid ikke, at regler, der medfører en permanent gunstigere afskrivningsordning for erhvervslivet, bør gennemføres, uden at det sker som led i en større sammenhæng, og at der i denne større sammenhæng også indgår, at lønmodtagerne sikres andel i den tilvækst, der sker i virksomhederne.

Det lovforslag, vi har fremsat, sigter på den helt øjeblikkelige situation, idet vi foreslår, at der for de maskinanskaffelser, der sker i indkomståret 1975, bliver muligheder for at opnå et hurtigere afskrivningsforløb. Herved vil vi tilskynde til at foretage sådanne anskaffelser nu til gavn for beskæftigelsen. Gennem den foreslåede afskrivningsforanstaltning opnår virksomhederne, der foretager disse anskaffelser i 1975, en vis likviditetsmæssig forbedring i dette år eller eventuelt i 1976 eller i 1977 gennem de større begyndelsesafskrivninger, de kan opnå. Der er ikke efter regeringens forslag tale om, at der i alt kan afskrives mere end anskaffelsessummen for de maskiner, der anskaffes. Der er tale om, at man får mulighed for at fremskynde afskrivningen på disse maskiner, i modsætning til venstres forslag, der går ud på at indføre det helt nye princip i vor afskrivningslovgivning, at man for alle fremtidige maskinanskaffelser skal kunne afskrive mere end selve anskaffelsessummen, nemlig 120 pct. af anskaffelsessummen.

Lovforslaget begrundes med, at virksomhederne herved kan opnå en vis dækning for det inflationstab, der lides under afskrivningsforløbet. Som bekendt er det afskrivningssystem, vi har for maskiner og lig-